

PRZYRYKAĆ (1) *vb impf*

1 sg praes przyrykâm.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przyryknąć.

Odpowiadać ryczeniem na ryk; admugire Mącz, Cn: Mugio, factitium verbum, proprium est boum et vaccarum, Ryczeć/ Bękać yako byk. [...] Admugio, Przirikam/ Rykam po kim. Mącz 235b.

Formacje współrdzenne cf RYCZEĆ.

MP